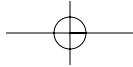

FECSCKE CSABA

Falu

*a hegynek szaladó házak
megtorpantak itt félúton
talán az erdőirtók átizzadt ingének
savanyú szaga vagy a fejszecsattogás
riasztotta vissza őket és most szomorúan
néznek vissza az árnyékos völgybe
hol társaik lapulnak összebújva
ahol a tiszta vizű kis patakot
halak cipelik hátukon az óceán felé
a kakukk és rigó hangja jó mélyen
belekalapálva az áttetsző levegőbe
nyári párába őszi ködbe megmaradt a múlt
relikviájaként a ma elkorcsosodott embere
észre sem veszi ez ősvilági
hangokat melyeket motorfűrészes
és autók marcangolnak egyre eszelősebben
némaság szigete temető csontra csont
láthatatlan máglyák a föld alatt
miféle szándékok tűntek el itt örökre
miféle érzések vágyak törtek derékba
falu falum hét-nyolcszáz esztendő rozsdája mar
a messziről jött itt nem marad idegen
a napcserezette bőrű gazda borral kínálja
arca barázdáim bukdácsoló gyámoltalan
mosolyával így tudatván az idetévedővel
érezd magad otthon talán őseinket is
így fogadták a bennszülöttek légy hozzánk
bizalommal nézd utcáinkat közélről
bólogató hegyeinket legyenek a tiéd is
ugyan mit kezdenénk velük mink egyedül*

Törzsvendég

*a törzsvendég – én
 te ő túlkoncentrált ego –
 a törzsbhelyen a törzssasztalt
 dörzsöli dörzsolgeti egyre csak úgy
 megszokásból a tekintetével két súlyos
 könyökével szórakozott vak ujjaival
 hogy átlyukad az egykor zöld
 mára már elöregedett pléhlemez
 ezért a lyukért hát ezért voltál itt
 nem épp semmiért könyököltél
 könyökölsz kitartóan a szomorú sör fölött
 szerfelett magányosan szinte csontig
 lecsupaszítva miközben arcodon szaporodik
 a redő mint Ilyés versében a barázda
 no lám sors íródik olvasásra hajad ősz de volt
 nyár is így válunk októberesre így sikkad el
 mindig a nyár a kerthelyiség fölött az ég
 most malacrózsaszín a gesztenyelombban
 tűnődik a szél előbújjon-e és meglódul
 de mintha mindegy volna neki el is áll
 ezentúl az lesz ami volt időszonyban
 szenvedünk mi mindannyian aki keres
 bárhol vagyunk is megtalál*

Shakespeare-i

*álnok lakáj a
 remény méregpoharát
 csempészi elém*

